

Boganmeldelser.

H. LUNDBORG. **Medizinisch-biologische Familienforschungen.** Jena 1913 (Fischer).

Dette omfattende, af det svenske Akademi prisbelønnede Værk, der fremtræder i to store smukt udstyrede Kvantbind med et Forord af den bekendte Münchener Hygiejniker Gruber, danner Afslutningen paa et utrætteligt 15aarigt Arbejde, gennemført under meget vanskelige Forhold, der paalagde Forfatteren store Afsavn. Han var i 1898 bleven opmærksom paa en ejendommelig Sygdom: »den progressive Myoklonus-Epilepsi«, der fandtes i en talrig Slægt i en afsides Egn ved Østersøen, i Blekinge. Med en beundringsværdig Energi samlede han Oplysninger om de enkelte Medlemmer af denne Slægt, der nedstammede fra en Storbonde, født 1721, idet han har fulgt Efterkommerne fra den ene Generation til den anden, og erhvervet sig et særdeles indgaaende Kendskab til alle Slægtens Ejendommeligheder. Alt i alt drejer det sig om 2232 Personer, hvoraf de 241 var indgiftede i Slægten. At faa saa nøje Besked om disse Personer, som det er lykkedes Dr. Lundborg, kunde vel ikke tænkes i noget andet Land end Sverige med de fortrinlige Befolkningsregistre, som gaar tilbage til det 18. Aarh. I hvilken Grad den paa-gældende Sygdom var en Familiesygdom, er der et karakteristisk Vidnesbyrd om i Bogen. I et Fattighus i Sølvborg var en Mand bleven anbragt, som led af Sygdommen. Han var imidlertid født i Skaane og syntes slet ikke at

Boganmeldelser.

H. LUNDBORG. **Medizinisch-biologische Familienforschungen.** Jena 1913 (Fischer).

Dette omfattende, af det svenske Akademi prisbelønnede Værk, der fremtræder i to store smukt udstyrede Kvantbind med et Forord af den bekendte Münchener Hygiejniker Gruber, danner Afslutningen paa et utrætteligt 15aarigt Arbejde, gennemført under meget vanskelige Forhold, der paalagde Forfatteren store Afsavn. Han var i 1898 bleven opmærksom paa en ejendommelig Sygdom: »den progressive Myoklonus-Epilepsi«, der fandtes i en talrig Slægt i en afsides Egn ved Østersøen, i Blekinge. Med en beundringsværdig Energi samlede han Oplysninger om de enkelte Medlemmer af denne Slægt, der nedstammede fra en Storbonde, født 1721, idet han har fulgt Efterkommerne fra den ene Generation til den anden, og erhvervet sig et særdeles indgaaende Kendskab til alle Slægtens Ejendommeligheder. Alt i alt drejer det sig om 2232 Personer, hvoraf de 241 var indgiftede i Slægten. At faa saa nøje Besked om disse Personer, som det er lykkedes Dr. Lundborg, kunde vel ikke tænkes i noget andet Land end Sverige med de fortrinlige Befolkningsregistre, som gaar tilbage til det 18. Aarh. I hvilken Grad den paa-gældende Sygdom var en Familiesygdom, er der et karakteristisk Vidnesbyrd om i Bogen. I et Fattighus i Sølvborg var en Mand bleven anbragt, som led af Sygdommen. Han var imidlertid født i Skaane og syntes slet ikke at

have nogen Forbindelse med Slægten. Men ved nærmere Efterforskning viste det sig, at Moderen var et uægte Barn af et Medlem af Slægten, der havde flere Børnebørn lidende af den samme Sygdom.

Den paagældende Bondeslægt havde i ældre Tider stor Betydning. Man kaldte dens Medlemmer »de Store« baade paa Grund af deres Talrighed og deres Rigdom. Der var Medlemmer med utvivlsom stor Begavelse, men samtidig var Slægten karakteristisk for sin Stridbarhed og Herskesyge. Den tæller forholdsvis mange Kortskaller og mange mørke Typer, hvad der udtydes som Vidnesbyrd om Indblanding af fremmede Elementer. Ægteskaber mellem blodsbeslægtede er ualmindelig talrige.

Det er ikke alene den nævnte epileptiske Sygdom, der findes udbredt i Slægten, men ogsaa en Mængde Abnormiteter, Sindssygdomme o. s. v., Alkoholismen har spillet en betydelig Rolle, og adskillige Medlemmer har været i Konflikt med Straffelovene. Trods denne Degeneration undrer man sig over, at Dødeligheden ikke er større end den er. Tager man Hensyn til Dødelighedens Aftagen gennem de forskellige Perioder, der er Tale om, viser det sig, at der i Slægten omtrent er den samme Dødelighed som i hele Riget. Dog lægger man Mærke til, at Nedgangen i Dødelighed ikke er saa følelig som i hele Sverige, hvad der kunde tyde paa, at der er ugunstige Momenter, der holder igen. Udskiller man saadanne Familier, hvor der ikke er Alkoholisme, Tuberkulose, Ægteskaber mellem blodsbeslægtede, eller anden stærkt fremtrædende Belastning, vil man finde, at Dødeligheden i disse er en Fjerdedel mindre end i de andre Familier (ganske vist med ikke saa lille Usikkerhed, da Tallene er saa smaa). Den ugunstige Belastning gør sig altsaa gældende, selv om man maaske vilde være tilbøjelig til at antage, at Naturen var hurtigere til at udskille de usunde Elementer. — Fødselshyppigheden er taget noget af; men er som Helhed noget større end i hele Riget.

Det er dog ikke denne Undersøgelse af de demogra-

fiske Forhold, der i første Linie tildrager sig Opmærksomheden, men Forfatterens omhyggelige Gennemgang af de enkelte Familiers Arvelighedsforhold. Arvelighedsforskningen har i de senere Aar i en betydelig Grad skiftet Karakter, særlig under Indflydelse af Mendels Undersøgelser, jfr. vor Landsmand Prof. W. Johannsens Studier over Arvelighed i rene Linier, der har vakt stor Opmærksomhed rundt om i Verden; og Lundborg finder ved sin Analyse af Familieskemaer, der ganske vist hæmmes noget ved lagttagelsernes ringe Omfang, at den Mendel'ske Teori i Hovedsagen staar fast ligeoverfor den ældre Lære om den kontinuerlige Ændring af Typerne ved Udvælgelse og Nedarvning. Han paaviser, hvorledes bestemte Sygdomsanlæg kan ligge skjult igennem flere Slægtled, og saa pludselig bryde frem, naar begge Forældre har Anlæg til den.

Dr. Lundborgs slægthistoriske Forskninger er et meget betydningsfuldt Indskud i det sidste Decenniums Bestræbelser for at komme til Klarhed over Arveligheden, og derigennem over Spørgsmaalet om mulige Raceforbedringer. Hans Værk har med et Slag skaffet ham et Navn, der er til Ære for kam selv og for svensk Videnskab. Man maa haabe, at han maa faa rig Lejlighed til yderligere Arbejder paa dette Omraade, som det desværre kræver saa store Omkostninger at opdyrke.

Harald Westergaard.

EUGEN EHRLICH, **Grundlegung der Soziologie des Rechts.** München u. Leipzig 1913. (Duncker u. Humblot; 10 M).

Sociologien er ved at komme over Børnesygdommene. De Principper, som den fysiske Naturvidenskab siden Baco har staaet sig ved at anvende, kræves nu ogsaa anerkendt af den sociale. Man faar Øjnene op for, at man ikke kan begynde med at fastslaa Resultaterne og